

Ik loop altijd met een engel aan mijn zijde
En een duivel die dingen naar mij roept
Soms word ik gek van alle twijfels
En al het vechten maakt mij moe
Er brandt geen licht in het raam, ik zoek mijn sleutels
Het spoor naar morgen vervolg ik op de tast
Of staat het al geschreven in de sterren aan de hemel?
Net als de initialen op mijn graf

Op eenzame hoogte
De wind in mijn rug
Ik mag voor altijd blijven dromen
Ik kom nooit meer terug
Druk mijn lippen in mijn kussen
Schreeuw de longen uit mijn lijf
Tijd kust mijn voorhoofd
En vervloekt me tegelijk

Ik laat me vallen in de handen van de tijd
En in het donker schijnt er ergens een lichtje
En ook al raak ik de draad steeds weer kwijt
De uitkomst is het punt om te beginnen
Ik heb een wens maar die is nog niet uitgekomen
Tot die tijd hou ik mijn dromen voor mezelf
Niet zonder schade uit mijn huid gekropen
Gister leek vandaag nog zo ver weg

Op eenzame hoogte
De wind in mijn rug
Ik mag voor altijd blijven dromen
Ik kom nooit meer terug
Druk mijn lippen in mijn kussen
Schreeuw de longen uit mijn lijf
Tijd kust mijn voorhoofd
En vervloekt me tegelijk

Op eenzame hoogte
Op eenzame hoogte
Op eenzame hoogte
De wind in mijn rug